

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa C. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
przeciwko Miastu O.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 maja 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w B.

z dnia 28 marca 2019 r., sygn. akt VII Ga (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

**2) zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda koszty
postępowania kasacyjnego w kwocie 5 400 (pięć tysięcy
czterysta) zł.**

UZASADNIENIE

Strona powodowa S. sp. z o.o. w W. (obecnie C. sp. z o.o. w W.) wniosła w oddzielnych pozwach o zasądzenie od pozwanego Miasta O. kwot: 62.114,37 zł, 63.425,16 zł, 63.337,42 zł, 62.077,00 zł, 62.931,28 zł i 62.998,02 zł z odsetkami ustawowymi tytułem części wynagrodzenia za realizację usług odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych przysługującego powodowi zgodnie z umową nr GKOS.(...) z dnia 24 czerwca 2013 r. Wyrokiem z dnia 7 września 2018 r. Sąd Rejonowy w O. uwzględnił połączone do wspólnego rozpoznania powództwa, zaś Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 28 marca 2019 r. oddalił apelację pozwanego.

W związku ze skargą kasacyjną pozwanego Miasta O. od tego wyroku należy przypomnieć, że skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolą „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., co obligowało do wykazania, że stanowiący podstawę zaskarżonego orzeczenia i wskazany w podstawach skargi określony przepis prawa materialnego mimo że budzi poważne kontrowersje, nie doczekał się jeszcze wykładni w judykaturze Sądu Najwyższego lub jego niejednolita interpretacja prowadzi do wydawania przez sądy odmiennych rozstrzygnięć w sprawach o identycznym lub zbliżonym stanie faktycznym. Konieczne jest także przedstawienie wyodrębnionej i pogłębionej argumentacji prawnej, wyszczególniającej dostrzegane przez stronę poważne wątpliwości interpretacyjne, ilustrowanej przykładami rozbieżnych orzeczeń sądowych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2009 roku, I CSK 111/09, niepubl., z dnia 12 grudnia 2008 roku, II PK 220/08, niepubl., z dnia 24 października 2012 r., I PK 144/12, niepubl., z dnia 13 czerwca 2008 roku, III CSK 104/08, niepubl., z dnia 28 marca 2007 roku, II CSK 84/07, niepubl. i z dnia 12 grudnia 2008 roku, II PK 220/08).). Pozwany podniósł, że przedmiotowa sprawa jest jedną z wielu spraw o zapłatę części niezaakceptowanego przez pozwanego

wynagrodzenia, wniesionych przeciwko Miastu O. przez wykonawców wyłonionych w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego na zadanie: Odbieranie i zagospodarowanie odpadów komunalnych z terenu Miasta O. na okres od lipca 2013 r. do czerwca 2014 r. We wszystkich tych sprawach spór pomiędzy wykonawcami i zamawiającym Miastem O. dotyczył wykładni postanowienia umowy określającego wynagrodzenie za odbiór odpadów komunalnych z nieruchomości niezamieszkałych (§ 8 ust. 2 lit. b umowy). Przeprowadzana przez poszczególne sądownictwa sądy sądzące wykładnia tego postanowienia umownego istotnie prowadziła do wydawania odmiennych orzeczeń - zarówno uwzględniających, jak i oddalających te powództwa. Skarżący nie wykazał jednak drugiej przyczyny kasacyjnej w przedstawionym wyżej rozumieniu, albowiem nie przytoczył we wniosku o przyjęcie skargi przepisu prawa materialnego powodującego rozbieżności lub wątpliwości interpretacyjne. W sprawie chodzi, w istocie, nie o interpretację określonego przepisu prawa materialnego, lecz o wykładnię postanowień łączącej strony umowy z dnia 24 czerwca 2013 r., regulującej sposób obliczania wynagrodzenia przysługującego powodowi jako wykonawcy usługi odbioru odpadów komunalnych. Sporny zapis umowy nie jest przepisem prawa materialnego, a znajdujący zastosowanie do jego wykładni art. 65 k.c. jest szeroko omówiony w nauce prawa oraz orzecznictwie.

Oparcie wniosku na oczywistej zasadności skargi kasacyjnej obliguje skarżącego do wykazania przez skarżącego niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka bez konieczności pogłębionej analizy zaskarżonego orzeczenia, sprzeczności przyjętej przez Sąd drugiej instancji wykładni lub zastosowania prawa materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, niepubl., z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, niepubl., z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, niepubl., z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, niepubl. oraz z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, niepubl.). Oczywistość tego naruszenia polega na tym, że jest ono widoczne *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły sprawy lub dokonywania pogłębionej analizy wchodzących w grę przepisów.

O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje przy tym samo oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego przez sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, OSNP 2004 r., Nr 13, poz. 230). W uzasadnieniu wniosku skarżący nie określił, który konkretnie przepis prawa materialnego został naruszony przez Sąd drugiej instancji w sposób rażący i prowadzący do oczywistej wadliwości zaskarżonego wyroku, w szczególności nie przeprowadził wyводу prawnego wskazującego, że doszło do rażącego naruszenia przez Sąd zasad dokonywania wykładni umów (art. 65 k.c.).

Z tych względów, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. oraz art. 98, 99 art. 108 § 1 k.p.c.